

ասնել թուրք պատգամաբնիբը յայտեբ
են հոյանական կառավարութիւնը ստիպել
որ այդ բանախօսութիւնը արդիւուի :

Երբ իրաւարարութեան մշտական Ատեանը
հաստատուի եւ սկսի գործել , կարելի է որ
հայկական խնդիր կարգադրելու մասին վէճ ու-
նեցող պետութիւնները Ատեանին վճռին զիմն՝
զայն լուծելու համար : Այն ատեն առա-
ւել քան երբեք հայ գործիչները պարտք ու-
նին եւրոպական հանրային կարծիքը բոր-
բոքելու քանքեր թափել ի նպաստ հայկական
գաւտին , քաղէպի կառավարութիւնները ըս-
տրպաւին գրադիւ այդ խնդրով : Ավայն այդ
խնդիրը այն ատեն միայն կրնայ կրճուիլ
«իբր հայկական խնդիր» ու հայկական ճըշ-
մարիտ շայնքուն համաձայն , երբ մենք կա-
րող ըլլանք մեր խնդրոյն լուծումը միմիայն
եւրոպական կառավարութեանց քմաքոյն ըս-
պասելով չչտատանալ , երբ մենք կարող ըլ-
լանք մեր խնդիրը ճշդել , գործնական ու որոշ
ձեռի մը մէջ ներկայացնել զայն , եւ մեր ուրոյն
ուժերով անոր լուծումը պատրաստել ու
զերբացնել : Մեր խնդիրը մենք միայն կրնանք
լուծել , աարակոյտ չկայ ասոր : Իրաւարարա-
կան Ատեանը թանկագին օժանդակ մը կրնայ
ըլլալ՝ որպէսզի մեր ջանքերը պսակուին ու
նուիրագործուին : Իայց պիտի բմբունենք : Ու
կարող պիտի ըլլա՞նք :

Ա . Զ .

—Առտոնի անգլո-հայկական ընկերակցութիւ-
նը , որուն դիմած էի յիշատակագիր մը զրկած է ,
—ինչպէս կը հարողորտի ինձի—անգլոպոլսկան
արտաքին գործոց նախարարութեան , և ա
Հէի Դեպտանխորհուրդին ու զղուելու համար :

—Փրանքո-հայկական ընկերութեան կողմէ ,
Պ . Լալիս անձամբ տարաւ յանձնեց Պ . Տէլ-
քասէին և Հէի Դեպտանխորհուրդին ուղղուած
յիշատակագիրը :—Ընկերութեան քանքերով , ե-
րեւցառ էլ ինչի մէջ Տիկին Սեփիւրի մէկ պեր-
ճախօս աւ յուղիչ յորեւածը Հայոց արդի կա-
ցութեանը վրայ , եւ Օտտի մէջ՝ հրաւեր մը
Ֆրանսական կառավարութեան որպէսզի և ա
Հէի Դեպտանխորհուրդին աւիժով Հայոց կա-
ցութեանը . եւրոպական դիւանախորհուրդին
ներկայացուի : Մասերս պիտի երեւա Ռըլիլ
սր Բաւոյին մէջ կարեւոր յօդուած մը նոյն
խնդրոյն վրայ : Կանխապէս թիչ ատենէն զը-
բանական մամլոյն մէջ պիտի հրատարակուի
այն յիշատակագիրը զոր Ֆրանքո-հայկական
բնիկութիւնը գրկեց Դեպտանխորհուրդին :
Ընկերութիւնը որոշեց այնքան յետաձգել
լրագրական յօդուածներու եւ բանականութե-
թիւններու շարքը ի նպաստ հայկական
գաւտին :

Է Պայէն , կացութեան զրտ մասէն տե-
ղեակ եւրոպացի մը մեզի կը հարողորտ թէ Օր-

մանեան պատրիարքը , Սուլթանին զրքմաբը
եւ Արթիւնի փայաշի հետ համաձայնագրութեանը ,
մոյշիս Չիլի և ա Հէի Դեպտանխորհուրդին նա-
խապահին ուղղուած է հետադար մը որով կը յա-
պարտէ թէ ըտլոր այն հայ ընկերութիւնները
կամ անհասնեբը որ զիմսձ են Դեպտանխոր-
հուրդին , աղքը ներկայացնելու ո եւ է քրա-
ւունք չունին :

Այս զգուշելի արարքը , որով Օրմանեան կը
ձգտի չըսցնել արտասահմանի Հայութեան
բողոքը որ ամբողջ Հայութեան զգացմանց
հարադատ արտայայտութիւնն է , ուրիշ ար-
զիւնք պիտի չունենայ բայց եթէ եւրոպա-
կան գիւնապետութեան հանդիսաւորապէս
ձանուրանել թէ Հայոց պատրիարքը այս վայր-
կեանիս մը մը չէ , այլ հլու թուրք է-
Ֆէնտի մը :

Զ .

Վ Ճ Ի Ռ Ը

Վերջպէս , Վճարելի Ատեանը տուաւ իր վճիռը
որուն անկողպին կը սպուեր քաղաքակիրթ աշխարհը :
Այդ վճիռը՝ Արքաթութեան յաղթանակն է Տեղեկարեց
Պ . Պալո-Պարտէ , ընդհ. դատաստան Պ . Մանօ եւ տիկին
Տուլթիստի փաստարան Պ . Մոնտա , շախէշիւն
ու վերջնական ազդեցութեամբ մը ցուցնելէ յետոյ Տաւ-Ե-
Ֆիւսի անմեղութիւնը եւ զիմքը դատապարտողներուն ու
ճիբը , եղբարացուցին թէ Վճարելի Ատեանը պտ-
տու Բարիւի Պատեբազմական խորհուրդին 1896 թ վճիռը
երկանել ե ջնջել ու Տուլթիստը զրկել նոր Պատեբա-
ձական խորհուրդի մը արձեւ : Աէնի Պատեբազմական
խորհուրդն է որ պիտի դատէ Տուլթիստը , եւ զեճուոր-
կաններու մեջով աղարտուած ու պարանոսած անուը
նարէն աննց ձեռքով պիտի մաքրուի ա փնջանտախոյ :

Այնքան շուշտ պիտի ասնէ այս վճիռը իմանալով
եւ ասիկա պիտի թնայ ասնէն մեծ յաղթութիւններէն
մէկը զոր Միտքը տարած եղաւ Բիբու-Ռ-ժին վրայ :
Աքի մարքը անձուիրութեանը , յանձնագրութեանը ,
կորով ու ճարտարութիւնը բաւեցին կշեքական ու զիմ-
արական քանապետութիւնը փշրելու եւ ապացուցին թէ
Արքաթութիւնը լոկ բաւ մը չէ : Եւ առաջին անգամն
պատմութեան մէջ որ պարզ քաղքեղները , սեփական
մտաւորական միջոցներով , կը յաղթեն զԵւրոպական
ուժին : Այս ամբողջ վեճի պատմութեանը Ֆրանսայի
մէջ միայն կրնար կատարուիլ : Աճշտարիտ Ֆրանսան
ողչ է ուրեմն , եւ աւելի ինտարյոր ա զեղեցիկ քան
երբեք : Այսով Պաքմառ շեղաբերն ապականոյ է ըլլէ ա
բրուսելական արին եւ Բիբու-Ռ-ժին պաշտամուէքը , ե
զորեով կը հաստատէ թէ Իրաւունքը Ռ-ժին գերեզմէ է :

չբանները որ այս հոգևակց պարբարին շարժառիթը եղան
 և անոր յարողմանը մէջ ունեցան հօր ու անձնու էր
 բաժին մը , իրենց ջեղին տարեգրութեանց ամենէն
 փոտուտը էջերէն մէկը հիւսեցին ստով : Պարբար
 բը դեռ չէ աւարտած անշուշտ : կը Յնայ անեղին ար-
 նագումը : ու մասնաւոր յորարործներուն պատահասումը :
 դեռ խոշոր գծաւորութիւններ կան ընկճուելու : բայց
 «Ճշմարտութիւնը» իր ճամբուն մեծագոյն մասը քա-
 լեց անցաւ արդէն, — պիտի շուշանայ հասնիլ մինչև
 նպատակակէտը : եւ այնչափով, երբ այս մասնաւոր
 հարցը լուծուի լինանայ, արգարութեան մարտիկներու
 գումարտակը պիտի անցնի ուրիշ գաստերու : Այս յաղ-
 թանակը որ իրականացաւ հակառակ աշխարհ անընկ-
 ճելի : այնչափ վիթխարի արգէլներու, յարը կը
 անվապատակ բոլոր անխրատածներուն : ուրիշ բոլոր
 արքայ գաստերը իրենց ժամը պիտի ունենան : Այս գա-
 բուն ամենէն մեծ գեղգեծ է սա : Ապրի՛ Ֆրանսան :

ՀԱՅ ԵՐԱՎՇՏՈՒԹԻՒՆԸ ԲԱՐԻՁԻ ՄԷՋ

Պ. Նդիազարեան կազմակերպած էր յունիս
 2ի իրկիւնը , Բլեյէլի արհաւիրք մէջ , հայկա-
 կան երաժշտութեան երկիրոյթ մը , որ բա-
 ւական յաջող անցաւ : Նուագահանդէսը սկը-
 սաւ բանախօսութեամբ մը որով Պ. Բ. Օպորի
 Ֆրանսացի երիտասարդ հայալէտ մը՝ Պ. Կա-
 ռէիտի աշակերտներէն , Հայոց պատմութեան
 բանաստեղծութեան եւ երաժշտութեան վրայ
 մէկ քանի ընդհանուր անդիտութիւններ տուաւ :

Պ. Օպորի շատ յուզուած շնչերով պատկերա-
 ցուց Հայոց արդի կացութիւնը , եւ մեր հին
 ու նոր երաժշտութեան հատուկներուն մէջջէն
 ցուցուց հայ հոգիին ողբալին կամ հաւատա-
 լից , միատեքական կամ ազատասէր արտայայ-
 տութիւնները : Առաջին մասը կը կազմուէր
 Հայկական Պատարագին մէկ քանի կտորներէն
 (Պ. Եղմայեանի շարագրութեամբ) , զոր եր-
 գեց Ֆրանսացի արուեստագէտներու խումբ մը :
 ձեռնարկը շատ գծուարին էր , երգողները՝ ան-
 վարժ այս նոր լեզուին ու արուեստին , եւ
 մեծ մասամբ միջակ կամ աննշան ձայներով :
 բայց յայտնի էր որ շատ խնամք ու աշխա-
 տութեան թափած էին , եւ իրենց անձնուիրու-
 թիւնը ողջուունեցաւ ջերմ ու համակիր ծա-
 փերով : Երկրորդ մասը կը բաղկանար հայկա-
 կան նոր երգերէ , զոր երգեց Պ. Նդիազար-
 եանց , առանձին եւ խումբին ընկերակցու-
 թեամբ . ալլ երգերէն Հերիթ Որդեակը եւ
 Զեյրունցիները , Պ. Նդիազարեանի սակ եւ

զգայուն ձայնովը թարգմանուած , խանդավա
 բնագունելութիւն մը գտան : Զարմացանք
 միայն տանկելով որ Պ. Օպորի Հերիթ Որդեակը
 եղանակը ներկայացուց իրբւե Պ. Նդիազարեանի
 ձեռքով կարգադրուած հայ ժողովրդական երգ
 մը , մինչդեռ ամէն մարդ գիտէ որ Զուխանեանի
 Լեյպլիպիանիէն մէկ կտորն է՝ Մնակեանի բանաս-
 տեղծութեան յարմարացուած . Պ. Նդիազար-
 եան որ նուազատեղծ չէ այլ պարզապէս եր-
 գիլ : պարտաւոր էր Զուխանեանին անունը
 յիշել տալ եւ այս առիթով յարգանք մատու-
 ցանել տաղանջաւոր ու ողբացեալ հայ երա-
 մըլտին :

Պ. Առեղեանց , Պարուի թատրոնին ծանօթ
 զերասանը , որ Բարիզ կը գտնուէր ամսէ մը
 ի վեր , երկու հայերէն բանաստեղծութիւն
 արտասանեց , Նարեանդեանի Ազատութիւնը ,
 եւ Մի խորհուրդ Տանկանայերին :

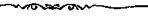
Սրանք կէտէն աւելին չեցուն էր . կային
 բաւական թուով Եւրոպացիներ , որո՞ք գոհ
 մնացին այս երկիրոյթէն , ուր իր գծաղղու-
 թիւններովը միայն ծանօթ ժողովրդի մը պատ-
 մութեանը եւ երաժշտութեանը վրայ գաղա-
 փար տուեցաւ իրենց :

Պ. Նդիազարեան շնորհարարութեան արժանի
 է այս գծուարին ու մեծապէս շահական փորձը
 ձեռնարկած ըլլալուն համար . կը փափագինք
 որ այս փորձը կրկնուի , աւելի կատարե-
 լագործուած ու ճշխացած :

Պ. ՖԱՍՈՒԼԵԱՆՆԵԱՆ Ի ԲԱՐԻՁ

Այս օրերս Բարիզ հասաւ Պ. Ֆասուլեանեանն այստե՛ն
 հայ ողբերգուն : իր ունեցած յանձնարարականներուն
 շնորհիւ ընդունուեցաւ լառիկուադէտ հիւանդանոցը ,
 ուր քիչ մը տանք Յնայ է կազմուբուելէ՞ յետոյ
 մտադրէ է Եջիպասո մեկնիլ :

Ներ-Եսրքէն խումբ մը Տեղբանակերտցիներ մենէ իւրդ-
 բած են ուղղել սխալ մը որ սողոգած էր «Անահիտ»ի Պ.
 Թուսն սուգընդորդի մէջ : Տեղբանակերտի ֆրանսական
 Հեղաշարժին կնօք տակէն Մեռիէն ընկերացու-
 ները , երբեք հարկուր «որբուր շին եղած , ինչպէս գրած
 էրեք յիշողութեան շփոթուեցուց մը , այլ երբեք հարկուր
 «պաղթականներ» :

Le Gérant : GEORGES WALINE
 Paris. — Imp. V^o ALBOUY, 75, avenue d'Italie.